

Arrest

nr. 43 501 van 18 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS loco advocaat B. PONCIN en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 19 augustus 2008 het Rijk binnen en diende op 20 augustus 2008 een asielaanvraag in. Op 17 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn etnische Mandingo en landbouwers uit Sutukoba in de provincie Basse in het Oosten van Gambia. U bent geboren en getogen in het dorp Sutukoba. Dorpsgenoten Mussa en Alasana gingen af en toe naar de hoofdstad Banjul en bleken er veel geld te verdienen met niet nader gepreciseerde handel. U vroeg hen hoe ze geld verdienden en ze vertrouwden u toe dat ze in ruil voor veel geld seks hadden met mannelijke toeristen. U volgde hun voorbeeld en verbleef een maand of meer bij vrienden in het centrum van Banjul. U begon

in 2006 aan dit sekswerk ("homo sex business") en verdiende veel geld gedurende meer dan een jaar. U had seks in hotelkamers met blanke mannelijke toeristen uit voornamelijk Duitsland en Engeland. U wist dat deze praktijk sociaal-religieus niet aanvaard wordt in Gambia en ook strafbaar is, maar verwachtte geen problemen zolang u discreet bleef. U wilde ermee geld verdienen om in de toekomst een eigen handel op te starten en ook uw familie te helpen op financieel vlak. Nog steeds in 2007, keerde u terug naar uw dorp Sutukoba op verzoek van uw vader. Hij had u telefonisch gemeld dat hij met u iets wilde bespreken. Bij aankomst thuis bleek uw vader op de hoogte te zijn van uw homosekswerk. Hij noemde u de schande van de familie en dreigde u te doden met een groot mes. U vluchtte naar Banjul, waar u nog enkele maanden verbleef in de woning van uw vriend Mohamed. In 2007 ging u aan boord van een passagiersboot, waarmee u in Tenerife (Canarische eilanden) aanmeerde. U werd er anderhalve maand vastgehouden en vervolgens vrijgelaten. U reisde naar België, waar u op 20 augustus 2008 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging en in het bijzonder voor de reactie van uw vader omwille van uw sekswerk met mannelijke toeristen in 2006. U verklaarde terecht dat homoseksualiteit in Gambia niet wordt getolereerd omwille van sociaal-religieuze bezwaren en wettelijk strafbaar is (zie informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd opgenomen in het administratief dossier). Uit uw relaas blijkt echter dat u niet homoseksueel van aard bent, maar dat u enkel en alleen seksuele betrekkingen zou hebben gehad met toeristen omdat u er veel geld mee verdiende en dus louter omwille van economische redenen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 7). Er dient besloten te worden dat uw ingeroepen problemen geen betrekking hebben op uw seksuele geaardheid maar wel op (verdenking van) homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Er mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u het risico op persoonlijke vervolging (wegens een mogelijke perceptie van homoseksualiteit door uw leefomgeving en de overheid) zou wegnemen of uitsluiten door dergelijke handelingen niet meer te stellen. Uit uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) blijkt trouwens dat u handelaar was in aardnoten en dat u deze op de markt verkocht, hetgeen erop wijst dat u alternatieven had om een inkomen te verwerven. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag om louter economische en opportunistische redenen, kan in casu een beroep op internationale bescherming niet verrechtvaardigen.

Overigens bleek uit uw relaas dat de Gambiaanse overheid niet op de hoogte was van uw homoseksuele activiteiten en dat u in Banjul verder probleemloos had kunnen verblijven mits het staken van uw sekswerk (CGVS, p. 8). Daarenboven legde u tal van verklaringen af die toelaten ernstig te twijfelen aan uw vermeend vertrek uit Gambia omwille van een vrees voor vervolging wegens homoseksuele handelingen. Zo bleef u vaag over het begin en de periode in 2006 dat u zich prostitueerde met mannelijke toeristen alsook het tijdstip dat uw probleem met uw vader zich stelde (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 6). Verder verklaarde u dat u populair was bij Europese toeristen en veel seksklanten had, maar bleek u slechts enkele woorden Engels te beheersen (p. 6) zodat men zich kan afvragen hoe u communiceerde met deze klanten en daadwerkelijk geld verdiende in de "homo sex business", zoals u het zelf noemde. U gaf toe amper Engels te verstaan, maar stelde dat uw collega's Lamin en Alasana het woord voerden (p. 7), wat echter niet kan overtuigen als verklaring. Verder valt op dat uw vrees gericht is op de reactie van uw vader, maar weet u niet hoe uw vader in het afgelegen dorp Sutukoba op de hoogte kwam van uw sekswerk in Banjul (CGVS, p. 5 en 6). U hebt hiervoor geen ernstige aanwijzing, maar u verdenkt uw collega Lamin ervan uw vader te hebben ingelicht, enkel omdat Lamin veranderde in zijn houding tegenover u en meent dat hij jaloers was omdat u veel klanten had (p. 5). U hebt geen weet van homoseksuelen of sekswerkers die in Gambia zouden zijn vervolgd of veroordeeld en hoorde enkel van een jongen die vluchtte om aan een veroordeling te ontsnappen (CGVS, p. 10). Opmerkelijk is ook dat u nog vele maanden in Banjul verbleef nadat uw probleem met uw vader zich stelde en alvorens het land te verlaten. U beweerde te vrezen dat uw vader u in Banjul zou laten opsporen, eventueel via de politie, maar ernstige aanwijzingen hiervoor kan u niet voorleggen (p. 8 en 9). Het voorgaande laat toe te twijfelen aan de ernst van uw asielaanvraag.

De door u ingeroepen problemen verrechtvaardigen geen internationale bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Gambia waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofd op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde Gambiaanse identiteitskaart verwijst naar uw identiteit en herkomst, wat hier niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Als “ENIG MIDDEL” roept verzoeker een “duidelijke fout van appreciatie en schending van het 1 artikel van de Conventie van Genève van 28.07.1951, aangenomen door de Wet van 26.06.1953, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 52 van de Wet van 15.12.1980 alsmede de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivatie van de administratieve akten en het principe van goede administratie” in.

2.2. Met betrekking tot artikel 52 van de Vreemdelingenwet merkt verweerder terecht op dat “de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet dat de Commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren”. Dit onderdeel van het middel mist derhalve juridische grondslag.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een identiteitskaart neer. Hij verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad (zie vragenlijst, stuk 8) en zou per boot naar Spanje zijn gereisd, maar werd betrapt “in de Canarische eilanden”, verbleef vervolgens anderhalve maand in Tenerife en daarna nog “vele maanden” in El Ejido alvorens naar België te reizen per vrachtwagen (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.3). Uit het gehoorverslag blijkt echter dat verzoeker aanvankelijk bedrieglijke verklaringen aflegde aangaande de duur van zijn verblijf in Spanje, en bovendien geen aannemelijke verklaring heeft voor het niet aanvragen van asiel in Spanje gedurende vijftien maanden (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.3). Deze vaststellingen houden een negatieve indicatie in wat zijn asielmotieven betreft.

3.2. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zijn vader op de hoogte raakte van zijn werkzaamheden in de “*homo sex business*” en ermee dreigde hem te vermoorden.

3.3. De Commissaris-generaal wijst er terecht op dat verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaart dat hij geen homoseksueel is aangezien hij dit zowel tijdens het CGVS-verhoor bevestigt “*Had u, buiten sekswerk,*

relaties met mannen? Nee, nooit. Zou ik niet doen. Ik had geen enkele relatie met andere man buiten sekswerk. (...) Ik hou van meisjes" (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.8) als in het verzoekschrift *"de verzoeker herinnert er aan dat hij van natuur geen homoseksuele is"*. Er kunnen dan ook vraagtekens worden geplaatst bij zijn voorgehouden spontane tewerkstelling in de homo-prostitutie, louter omdat *"het snelle manier was is om tamelijk wat geld te verdienen"* (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.7) en omdat hij *"naar een beter leven hunkerde"* wat *"hem ertoe bracht een deel van zijn fysieke integriteit op te offeren"*. De geloofwaardigheid van zijn voorgehouden activiteiten wordt bovendien verder ondermijnd door een aantal vaagheden en ongeloofwaardigheden.

3.4. Zo had verzoeker een baan en was hij handelaar in landbouwvruchten, wat organisatie en tijd vraagt. Verder blijkt dat verzoeker zelfs niet met relatieve nauwkeurigheid kan verklaren wanneer en hoelang hij werkte in de prostitutie, noch wanneer hij door zijn vader met zijn tewerkstelling geconfronteerd werd, noch hoe lang hij nadien nog in Banjul verbleef alvorens het land te verlaten (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p. 4 en 6). Verzoeker argumenteert dat *"hij het geluk niet gekregen had school te lopen en er de maanden en dagen te leren"*. Daar gelaten dat verzoekers bewering dat *"Dit feit werd zelfs bevestigd, gedurende het verhoor, door de tolk in Mandigo-taal, dat de maanden en de dagen in GAMBIOË niet geleerd worden"* niet blijkt uit het gehoorverslag, merkt verweerder terecht op dat uit verzoekers *"verklaringen blijkt wel degelijk dat verzoeker minstens enig besef heeft van de begrippen maand, jaar en dag, aangezien hij deze zelf op spontane wijze gebruikte."* Daarenboven stelt verzoeker zelf dat hij de seizoenen als herkenning hanteert. Verzoekers lage scholing biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor zijn manifeste onwetendheid aangaande dergelijke fundamentele gegevens uit zijn eigen leefwereld als het chronologische verloop van zijn bezigheden en problemen. Daarenboven kan van een zakenman wel enige precisie verwacht worden.

3.4.1. Verzoekers kennis van het Engels is quasi nihil. Verzoeker voert aan dat hij *"Engels verstond maar dat hij het niet goed kon spreken. Hij duidde aan dat voor de besprekingen en financiële tractaties met de toeristen hij de hulp kreeg van zijn vrienden Lamin en Alasana, die beter Engels spraken. (...) dat in het type van activiteit waarvan sprake, er niet veel dialoog bestaat daar de Europese toeristen slechts gericht waren op seksuele relaties. De enige gespreksonderwerpen die een betere kennis van het Engels vergde bestonden in het vastleggen van de prijs voor de prestatie. Het is dus niet onmogelijk, zoals de verzoeker het verduidelijkte, dat hij voor een deel van deze tractaties de hulp kreeg van zijn vrienden Lamin en Alasana, dewelke het Engels beter kenden."* Voor zover verzoeker *"vele maanden, meer dan 1 jaar"* tewerkgesteld was in het prostitutiemilieu en hij *"veel klanten"* had, die voornamelijk afkomstig waren van *"Duitsland en Engeland"* (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.6-7) is het redelijk te verwachten dat hij zich inspande om minstens basisnoties van het Engels te leren. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker verklaarde *"Ik spreek geen Engels of andere taal. Ik versta slechts enkele woorden Engels"* en *"verstaat niet eens 'coast' of 'beach'"* maar *"verstaat enkel 'Hotel' en 'many'"* (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.6). Bovendien moet verzoeker enige talenkennis hebben opgedaan bij de veelvuldige contacten met toeristen. Dat zijn vrienden altijd voor hem zouden onderhandeld hebben met klanten doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker benadrukt zelf dat *"Je moet discreet zijn als je actief bent in homoseksuele (handel)business"* (gehoorverslag CGVS, 26.03.2009, p.6) zodat kan worden verwacht dat hij weinig buitenstaanders betrof bij zijn prostitutie. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn uiterste summiere kennis van het Engels zodat ook hieruit niet kan worden afgeleid dat hij meer dan een jaar veelvuldige contacten had met Europese toeristen.

3.5. Verzoeker *"legt, ter ondersteuning van dit huidig verhaal, een document neer 'affidavit of declaration' waaruit voortspuit dat zijn vader, de Heer I. D. een opgenomen verklaring afgelegd heeft waar hij op het einde ervan preciseerd dat hij zijn zoon aan zijn lot overlaat en hem uit de hele familie verwerpt rekening houdend met zijn homoseksualiteit de welke in tegenstrijdigheid is met de mohammedaanse godsdienst en de culturele normen. In deze verklaring preciseerd de Heer I.D., vader van de verzoeker, eveneens dat indien zijn zoon naar GAMBIA terugkomt en een voet op het grondgebied zet, hij hem zal doden. De verklaring houdt tevens een verwittiging aan de verzoeker in volgens de welke in geval van terugkeer in het land, zijn vader verschillende personen gewaarschuwd heeft aangaande de situatie, die in staat zouden zijn hem aan te houden en hem te elimineren."*

3.5.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat dit document in strijd is met zijn verklaringen, *"Niemand van mijn familie weet dat ik hier ben"* (vragenlijst p.2). Verzoeker licht dan ook niet toe hoe hij dit document kon bemachtigen. Dit document kan bezwaarlijk verzoekers voorgehouden asielmotieven staven en

bevestigt veeleer de ongeloofwaardigheid ervan. Immers de Raad ziet niet in dat, voor zover verzoekers vader hem zou naar het leven staan, hij bereid zou zijn een dergelijk document op vraag van verzoeker op te maken met het doel verzoekers asielmotieven te adstrueren. Daarenboven is de neergelegde affidavit geen authentieke akte maar een bevestiging van de daarin vermelde eenzijdige verklaring op de daarin bepaalde dag. Het bewijst geenszins dat de eenzijdige verklaring zelf waarachtig is.

3.6. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden tewerkstelling in de prostitutie, kunnen de ingeroepen vluchtmotieven evenmin overtuigen. Ten overvloede kan worden gesteld dat verzoeker de situatie waarin hij verkeerde zelf heeft gecreëerd omwille van zuiver financiële redenen. Daargelaten de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, kan ten overvloede worden opgemerkt dat verzoeker geen gewag maakt van een vervolging door de autoriteiten, maar slechts van persoonlijke, familiale problemen met zijn vader die verbonden zijn aan een probleem waarvan hijzelf gemakkelijk afstand kan doen. Verzoeker kan bezwaarlijk menen hiervoor internationale bescherming te behoeven.

3.7. Verzoeker komt voorts in het verzoekschrift niet verder dan verwijzingen naar theoretische beschouwingen uit de *“Guide des procédures et critères pour déterminer le statut de réfugié, UNHCR, 1992”* en het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker argumenteert *“In de hypothese dat uw Raad van oordeel zou zijn dat de Heer Alhagie Saikou DIBBASSEY niet van het voordeel zou mogen genieten van de (h)erkenning van de status van vluchteling, hem het voordeel te verschaffen van subsidiaire bescherming rekening houdend met de zeer ernstige geleden risico's (doodstraf) in geval van terugkeer naar GAMBIJ[ë]”*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker is geen homo en wordt niet vervolgd door de Gambiaanse staat. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK